

[Justitsministeren]

bejde, som jeg altså håber kan gå så hurtigt, at vi kan færdiggøre denne vigtige lovgivning inden nytår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 7:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Erstatning og forsikring).
(Fremsat 2/10 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

Jeg kan forstå af det, jeg har hørt ved at gå lidt frem og tilbage her, at der har været en del ros til justitsministeren, og jeg er ked af, at jeg skal fortsætte på den måde, men jeg må faktisk sige, at jeg synes, den fremsættelsestale, vi har fået fra justitsministeren, er meget, meget god. Jeg synes ikke, vi er vant til at få særlig interessante fremsættelsestaler. Det er selvfølgelig lidt op og ned, og det er ikke alene denne regering, jeg kritiserer med det, men de kan være lidt indholdsløse. Jeg synes, at det på mange måder er en udmærket fremsættelsestale, og i virkeligheden kunne jeg fatte mig i korthed og nøjes med at sige, at der ikke er noget i den tale, som jeg egentlig er uenig med ministeren i. Jeg vil dog lige pege på den del af talen, hvor der står, og jeg citerer:

»Selv om man i det seneste tiår har kunnet konstatere en nedgang i antallet af personskader i trafikken, indebærer den motoriserede trafik en særdeles betydelig fare for

andre trafikanters liv og helbred. Det gælder navnlig for fodgængere og cyklister.«

Det glæder mig, at ministeren skriver disse ord. Nu er der nok to ting, man bør sige ved denne lejlighed. Desværre har vi altså kunnet konstatere, at denne nedgang tilsyneladende ikke holder her på det sidste. Det er én ting.

En anden ting er, at jeg jo før sommerferien kritiserede ministeren meget i en anden sammenhæng for ikke virkelig at slå fast heroppefra, at det, det gjaldt om, var at nedbringe ulykkestallet. Det blev vi jo så uenige om i en anden sammenhæng.

Men jeg synes, det er meget vigtigt, at vi slår fast fra folketingets side, at vi desværre med den trafik, vi har, bliver nødt til at acceptere et vist antal ulykker. Jeg synes selvfølgelig, at vi skal gøre betydelig mere for at undgå de ulykker, og jeg så hellere flere forslag, der tog sigte på, hvordan vi kan nedbringe ulykkestallet.

Men når det er sagt, må jeg også sige, at de mennesker, der har været udsat for de ulykker, der kan fremkomme bl.a. ved, at nogle kører med alt for stor hastighed, selvfølgelig må hjælpes bedst muligt, og det mener jeg vil opnås gennem dette forslag, som stammer fra et udvalgsarbejde, der blev igangsat af en socialdemokratisk justitsminister. Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får denne sag gennemført til alles tilfredshed, og jeg kan altså kun sige – jeg vil ikke stå og gennemgå det punkt for punkt – at jeg er tilfreds med det foreliggende lovforslag.

Annelise Gottfredsen (KF):

Folketinget har netop i sidste samling gennemført en ændring af færdselsloven, og resultatet af den ændring kan jeg kun beklage – og vi ser i disse uger det besvær og den ærgrelse, de ændrede fartgrænser medfører – men dette forslag er jeg betydelig mere positiv over for, og jeg synes, det er godt, at det fremsættes nu.

I domspraksis har der i en årrække været stillet meget strenge krav til beviset for, at en skade ved et færdselsuheld ikke kunne være undgået, selv om der var udvist den fornødne agtpågivenhed.

Det er derfor rimeligt at indføre en regel om et egentligt objektivt ansvar, og dette er også i overensstemmelse med nordisk praksis. For at den skadelidte må finde sig i ned-